அமலனாதிபிரான்

தனியன்கள்.

பெரிய நம்பிகள் அருளியது

ஆபாத சூட மநுபூய ஹரிம் ஶயாநம்
மத்யே கவேர துஹிதுர் முதி தாந்தராத்மா
அத்ரஷ்ட்ருதாம் நயநயோர் விஷயாந்தராணாம்
யோ நிஶ்சிகாய மநவை முநிவாஹ நம் தம்

திருமலை நம்பிகள் அருளியது

காட்டவே கண்ட பாத கமலம் நல்லாடை உந்தி
தேட்டரும் உதர பந்தம் திருமார்பு கண்டம் செவ்வாய்
வாட்டமில் கண்கள் மேனி முனியேறித் தனிபுகுந்து
பாட்டினால் கண்டு வாழும் பாணர்தாள் பரவினோமே

அமலன் ஆதிபிரான் அடியார்க்கென்னை யாட்படுத்த
விமலன் விண்ணவர்கோன் விரையார் பொழில் வேங்கடவன்
நிமலன் நின்மலன் நீதி வானவன் நீள்மதில் அரங்கத்தம்மான் திருக்
கமலபாதம் வந்து என்கண்ணினுள்ளன ஒக்கின்றதே 1.

உவந்த உள்ளத்தனாய் உலகமளந் தண்டமுற
நிவந்த நீண்முடியன் அன்று நேர்ந்த நிசாசரரை
கவர்ந்த வெங்கணைக் காகுத்தன் கடியார்பொழில் அரங்கத்தம்மான் அரைச்
சிவந்த ஆடையின்மேல் சென்றதாமெனசிந்தனையே. 2.

மந்திபாய் வடவேங்கடமாமலை வானவர்கள்
சந்திசெய்யநின்றான் அரங்கத்தரவினணையான்
அந்திபோல்நிறத்தாடையும் அதன்மேலயனைப் படைத்ததோரெழில்
உந்திமேலதன்றோ அடியெனுள்ளத்தின்னுயிரே 3

சதுரமாமதிள் சூழ் இலங்கைக்கிறைவன் தலைபத்து
உதிரவோட்டி ஓர்வெங்கணையுத்தவன் ஓதவண்ணன்
மதுரமாவண்டுபாட மாமயிலாடரங்கத்தம்மான் - திருவயிற்
றுதரபந்தம் என்னுள்ளத்துள் நின்றுலாகின்றதே 4.

பாரமாய பழவினை பற்றறுத்து என்னைத்தன்
வாரமாக்கிவைத்தான் வைத்ததன்றியென்னுள் புகுந்தான்
கோரமாதவம் செய்தனன் கொலறியேன் அரங்கத்தம்மான் திரு
வாரமார்பதன்றோ அடியேனையாட்கொண்டதே 5.

துண்டவெண்பிறையன் துயர்தீர்த்தவன் அஞ்சிறைய
வண்டுவாழ் பொழில்சூழ் அரங்கநகர் மேயவப்பன்
அண்டரண்ட பகிரண்டத்து ஒருமாநிலமெழுமால்வரை முற்று
முண்டகண்டங்கண்டீர் அடியேனையுய்யக்கொண்டதே 6.

கையினார் சுரிசங்கனலாழியர் நீள்வரைபோல்
மெய்யினார் துளபவிரையார் கமழ்நீண்முடியெம்
ஐயனார் அணியரங்கனார் அரவினணை மிசைமேயமாயனார்
செய்யவாய் ஐயோ என்னைச்சிந்தை கவர்ந்ததுவே 7.

பரியனாகிவந்த அவுணன் உடல்கீண்ட அமரர்க்
கரியவாதிப்பிரான் அரங்கத்தமலன் முகத்து
கரியவாகிப் புடைபரந்து மிளிர்ந்து செவ்வரியோடி நீண்டவப்
பெரியவாய கண்கள் என்னை பேதமை செய்தனவே 8.

ஆலமாமரத்தினிலைமேல் ஒருபாலகனாய்
ஞாலமேழுமுண்டான் அரங்கத்தரவினணையான்
கோலமாமணியாரமும் முத்துத்தாமமும் முடிவில்லதோரெழில்
நீலமேனி ஐயோ நிறைகொண்டது என்னெஞ்சினையே 9.

கொண்டல்வண்ணனைக் கோவலனாய் வெண்ணெ
யுண்டவாயன் என்னுள்ளம் கவர்ந்தானை
அண்டர்கோன் அணியரங்கன் என்னமுதினைக்
கண்டகண்கள் மற்றொன்றினைக்காணாவே 10.

ஸ்ரீ திருப்பாணாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்

Amalanaadhipiraan adiyark kennai aatpaduttha
Vimalan vinnavarko`n viraiyaar pozhil ve`nkatavan
Nimalan ninmalan needhivaanavan neel madhil arangatthammaan thiruk
Kamala paadham vandhu en kanninullana vokkindradhe. 1.

Sriman Narayana, the creator of the universe, is the source of all life in it. He is free of all kinds of impurities and is the personification of satva guna. He has come down from Sri Vaikunta in His archavatara to Thiruvenkatam where He is resplendent in His standing posture and then to Srirangam where He reclines and captivates His bhaktas. He is an ocean of mercy and showers love on all His bhaktas without expecting anything in return and He ignores all their faults. He grants ultimate bliss to all of us. His holy lotus feet came of their own accord to fill my eyes. He accepted me as a devotee and filled my heart with devotion for bhagavatas.

Uvandha ullattanaai ulagam alandandamura
Nivandha neen mudiyan andru naerndha nichachararai
Kavarndha venkanai kaakutthan kadiyaar pozhil arangatthammaan
Sivandha aadaiyin mael sendradhaamena chindhanaiyae 2.

In His Trivikrama avatara, the Lord assumed a gigantic form, with great joy His crown reaching into the skies and spanned the three worlds in two steps. In His Ramavatara, He destroyed the evil demons with His piercing arrows and protected all His devotees. The paramatma who performed these mind boggling feats, reclines among the green groves of Srirangam and my thought glides towards the grand red coloured vastra that adorns His form.

Mandhi pai vada venkata maa malai vaanavarkal
Sandhi seyya nindraan arangattharavin anaiyaan
Andhipo`l niratthaadaiyum athan maelayanaip padaittha tho`rezhil
Undhi melathandro` adiyaen ullatthinnuyire`. 3.

All the devatas come every day during the sandhya kala to worship Him at Thiruvenkatam which is the abode of frolicking monkeys. But my soul is attracted towards His grace as He reclines in Srirangam
on His Adisesha and is enjoying the beauty of His red vastra and His lotus navel, which is the origin of Brahma who is the creator of the universe.

Chatura maa madhil soozh ilangaik kiraivan thalaippatthu
Udhiravo`tti O`rvenkanai uyitthavan O`dhavannan
Madhura maavandu paada maamayilaadarangatthammaan thiruvayitr
Udharabandham ennullatthul nindrulaakindrathe` 4.

My thoughts dwell on the valour and prowess of the Lord who as Sri Rama brought the ten headed Ravana , the king of Lanka, down with His arrows and who reclines in Srirangam where the bees sing His glory and peacocks dance to their tune. His form has the soothing dark hued colour of the mighty ocean and my eyes rest on the charming hip-belt He is wearing around His middle.

Bhaaramaaya pazha vinai patrarutthu ennaitthan
Vaaramaakki vaitthaan vaitthathandri ennul pukundhaan
Go`ramaatavam seythanan kolariyaen arangatthammaan thiru
Vaaramaarbhathandro` adiyaenai aatkondathe` 5.

Sri Ranganatha destroyed all my evil karmas and made my heart pore. Of His own accord, He filled it with everlasting love for Him. He has found a permanent place for Himself within my heart. This great fortune of mine must surely be the fruit of

great penance that I must have performed in my earlier births. I have beenenslaved by the beauty of His vast chest which is adorned by Sri Mahalakshmi who resides permanently there and by the strings of lustrous pearls which form a garland on it.

Tunda venpiraiyan tuyar theerthavan anjiraiya
Vandu vaazh pozhil soozh aranganagar maeyavappan
Andaranda bakirandatthu orumaanilamezhumaalvarai mutrum
Undamkandam kandeer adiyaenai uyyakkondathe` 6..

The Lord felt sorry for Siva, who went around with a skull as a begging bowl due to the curse of Brahma, and delivered him from his curse. He rests at Srirangam which attracts great mahatmas who are well endowed with wisdom and lead exemplary lives. During the mahapralayam, He rests as a small child and swallows the entire creation with all its life, land .and mountains. My heart goes out to the charm of His neck which performs this mighty deed.

Kaiyinaar suri sankanalaazhiyar neelvarai po`l
Meyyinaar tulabaviraiyaar kamazh neen mudi yem
Iyanaar aniyaranganaar aravinanai misaimaeya maayanaar
Seyyavaai Iyo` ennaicchindhaik kavarndhadhuve` 7.

Sri Ranganatha reclines like a huge mountain. His crown is adorned with tulasi leaves and His arms bear the cool conch and fiery' sudarsana chakra. Valuable gems shine and sparkle when they are set in gold. Like wise, the Lord's beauty is enhanced when He reclines on His Adisesha. My heart is captivated by the bewitching smile that plays around His red lips.

Pariyanaaki vandha avunan udal keenda amarark
Kariya vaadhippiraan arangatthamalan mukatthu
Kariyavaakippudai parandhu milirndhu sevvariyo`di neendavap
Periyavaayak kankal ennaip paedhamai seythanave` 8.

In His Nrisimhavatara, the Lord came to the rescue of Prahlada and tore Hiranyakasipu's body into pieces. He rushed to the aid of Prahlada who stood at His feet enjoying the grandeur of His form. But Brahma, Siva and other devatas could not enjoy this rare swarupa of the Lord. Now He reclines as Sri

Ranganatha to make Himself easily available to all of us. His huge, dark, beautiful eyes drive me mad and I am lost to the external world when I look into them.

Aalamaamaratthinilaimael oru balakanaai
Jnalamaezhum undaan arangatthravin anaiyaan
Ko`lamaamaniyaaramum mutthu taamamum mudivillatthorezhil
Neelamaeni Iyo Niraikondadhu ennenchinaiyae 9.

My heart is filled with the grace of Sri Ranganatha's dark blue form, decorated by valuable gems and cool lustrous pearls. Looking at His reclining form, my heart is reminded of how He reclines as *"Vatapatra Sayee"*, the small child, who swallows theseven worlds and protects it during the maha pralayam.

Kondal vannanaik ko`valanaai vennai
Unda vaayan ennullam kavarndhaanai
Andarko`n aniyarangan ennamudhinaik
Kanda kankal matrondrinaik kaanaave`. 10.

The Lord, who as Krishna stole butter from the gopikas, has stolen my heart as Sri Ranganatha. Seeing Him has been like drinking nectar to my eyes. One who gets to drink amrita, has no desire for anything else later. My eyes, having seen Sri Ranganatha for the first time, have no desire left to see anything else.

Sri Thiruppaanaazhwar Thiruvadikale saranam.

(Translation taken from the book "Amalanadipiran – A commentary by Smt.Radha Muralidhar, Published by Sri Ramanuja Mission, Mumbai)